

og et à to Læs Hø til Vinterfoder, og nogle af disse Skovarbejdere havde foruden Have endogsaa en mindre Jordlod. Derfor er det slet ikke rigtigt, at de kun havde den Løn, som blev nævnt. Men Summa summarum af Historien er bleven, at det ikke er lykkedes de socialistiske Herrer endnu at faa denne Sag gennemført ved den Agitation, de have ført. Havde de derimod gaaet den Vej, som blev anbefalet af den højtærede Landbrugsminister for 2 Aar siden, og den Vej, som Finansudvalgets Flertal ansaa for den rette Vej til at naa et Maal til Gavn for disse Arbejdere, havde det maaske staaet anderledes. Vi havde naturligvis ogsaa henvist Andragendet, dersom vi ikke havde troet, at vi derved havde skadet Arbejderne. (Sabroe: Hvorfor?) Hvorfor? det er da ganske klart, det har vist sig, at det ikke har kunnet gennemføres, det er en Kendsgerning, saa kunne de Herrer sige hvorfor, saa længe de ville, de have derigennem i Praksis vist, at de ingen Ting kunne udrette, og jeg kan godt forstaa, at de Herrer ikke ere videre til pas ved denne Forhandling, for det oplyser disse Arbejdere om, at de Herrer Socialdemokrater kunne slet ingen Ting udrette for dem, det viser netop, at de med deres Agitationsforedrag ikke hjælpe dem en Øre. Jeg mener derfor, at Flertallet i Finansudvalget, naar vi efter Ministerens velvillige og humane Udtalelser gik den Vej, vi gik, netop bidroge vort til, at vi kunde have naaet et praktisk Resultat paa dette Omraade, men uagtet de Herrer vidste det, gik de her ned i Salen med deres Forslag, holdt nogle lange Taler og tog saa til syvende og sidst deres Ændringsforslag tilbage, efter at de havde haft Lejlighed til at holde deres store Taler. Det forekommer mig, at de ved denne deres Adfærd i Virkeligheden, som det ogsaa har vist sig i Praksis, have bidraget til, at disse Folk ikke have faaet det Tillæg, som de allerfleste af os, naar Ministeren havde taget Sagen under Overvejelse og havde undersøgt Forholdene, vistnok ikke vilde have haft noget imod at gaa med til . . . (Sabroe: Hvorfor?) Hvorfor? Ja, det kunne de Herrer spørge om. Men jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe) ikke kender et Ordsprog, der siger, at en Taabe kan spørge om mere, end 7 Vise kunne besvare. Det er jo et gammelt Ordsprog, som jeg tænker, det ærede Medlem ogsaa kender. Jeg kan da ikke gøre ved, at de Herrer blive ved

at rette dette ganske mærkværdige Spørgsmaal til mig, men det har i Virkeligheden vist sig, at saaledes har Sagen udviklet sig. Derfor vil jeg slutte med at sige, at jeg synes slet ikke, at vi have noget at bebrejde Ministeren i denne Sag, thi han har hverken i Finansudvalget eller her i Salen udtalt sig paa en saadan Maade, at han kan trænge til en Formaning til at optræde mere humant, end de ærede Medlemmer optræde. Derimod forekommer det mig, at hvis de Herrer havde fulgt Flertallet, ville vi maaske være Sagen nærmere i dette Øjeblik, selv om det ærede Medlem for Aarhus spørger: Hvorfor?

Ordføreren (Blem): Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der trods sine blide Udtalelser i Begyndelsen af sin Tale, hvor han lovede, at han, naar den højtærede Minister vilde være lige saa elskværdig mod ham, ogsaa skulde være blid og elskværdig og rar igen, naar han fik Ordet, trods dette alligevel blev saa kras i sin Tale. Det viste sig i Slutningen af hans Tale, at det kom rigtigt frem, hvad dette Forslag om de 25,000 Kr., som det ærede Medlem foreslaar givne til skadelidte Fiskere, betyder, og hvad der ligger bagved, nemlig, at det ene og alene er et Agitationsnummer, der skal frem til Valgene, og da navnlig skal gøre sin gode Virkningovre paa Bornholm næste Valgdag. Da skal den socialdemokratiske Agitation først rigtig udfolde sig, da skulle de 800 Fiskere blive hængende paa Krogen, thi nu kan det paavises, at de socialistiske Medlemmer have stillet et Forslag i denne Sal paa 25,000 Kr. til Dækning af de Tab, Fiskerne have haft, imod hvilket jeg som Repræsentant har talt og stemt, og det skal nævnes, det skal bruges derovre til Agitation, saa det kan forslaa noget. Det er godt, vi faa det at vide, og jeg er glad ved, at det ærede Medlem har sagt det saa rent ud og ikke har været bange for i Aften at stikke Hestefoden frem, saa at vi nu have kunnet se, hvad der ligger begravet.

Jeg tillod mig i Formiddagsmødet at henvise til, at der fra 1884 var indkommet 14 Andragender til forskellige Tider om Erstatning til skadelidte Fiskere for Baade og Redskaber, og at der siden 1891 er kommet 12 Andragender ind til dette Ting, efter at de først vare komne til Ministeren og der havde faaet Afslag. Men i Anledning af disse 12 Andragender siden 1891